

Sandvikens Bataljons årsrapport

1949

Valgene dette året på Sandvikens Skole i februar, fikk følgende resultat:

Offiserer 1949.

Trygve Eriksen	Sjef
Leiv Næss	1. kompanisjef
Stein Folkestad	Fanebærer
Alf r-10ser	2. kompanisjef
Haldor Ingebrigtsen	2. løytnant
Henning Madsen	1. løytnant
Karsten Nygård	Tamburmajor
Henry Kårstad	Adjutant
Arne Eriksen	1. faneoffiser
Bjarne Larsen	2. faneoffiser
Svein Brekke	3. faneoffiser

Korpset talte 53 registrert gutter - ikke noe stort tall, men brukbart. Også i år ble det avholdt fellesutmarsj, man deltok i 17. mai prosesjonen og i tillegg Buekorpsets dag.

Et nytt landtursopplegg ble lansert dette året, nemlig tur til Båtlaget Rans sommerhytte, Ranheim i Hjeltefjorden. "Stedet er vakkert beliggende og korpsets ledelse forventer en god landtursdag for guttene" heter det i et sirkulære som rådet sender ut til foreldrene.

Avreise fant sted fra Ludebryggen med m/f "Dalsfjord" kl.08:00 morgen. og prisen for heldagstur var kr. 5.- for enkeltpersoner. For soldater kr. 1.50 , troppssjefer kr. 2.50, offiserer kr. 5.-. Som man ser er prisene på vei opp, og de inkluderer ikke noen form for servering, mens melk, brus og kaffe kunne man få kjøpt. Etter en deilig dag i frisk luft og sjøbris hvor guttene også hadde fått være med en liten tur i Ranbåt, bar det hjemover med sjøbussen "Bragi". Avslutning fant sted på Sandvikstorget som vanlig med defilering og parademarsj, samt den tradisjonelle utdeling av ordenstegn, løps- og andre medaljer.

Av andre betydningsfulle ting dette året, kan nevnes at Sandviks fløyen fylte 70 år. Forhistorien med reisingen av den nåværende Fløystangen kjenner vi fra tidligere omtale, men vi gjengir en del av denne i en noe annen versjon som er ganske morsom:

"Bedriftene i Sandviken som hadde en slik virksomhet at de i ett og alt var avhengige av vær og vind, hadde i lengre tid måttet unnvære det hjelpemiddel som en værfløy i datiden representerte. Den gamle værfløy, som var av tre, hadde vært borte i flere år da den, morken av vær og vind og trett av alder, brøt sammen i en forrykende storm. Det var da, altså for 70 år siden, at de gamle håndverksmestere med repslagermester Ditlef Bruland og smedmester A. Steen i spissen gjorde opptaket til å få reist en ny fløystang og denne gangen skulle den være av hardeste slaget, nemlig jern. Og det ble solide saker. Støpegodset har holdt seg rustfritt, barduner og bolter har tålt påkjenningen i alle disse år hvor sol har vekslet med overtrukket himmel, vete med tørke, frost med varme. Men så var det også fremstående fagfolk som planla og utførte det hele".

Så langt artikkelen som sto i Morgenavisen 28/9-1949. så var det da samme året fra 24. til 30. mai at der ble montert gjerde rundt Sandviksfløyen, 70 år etter at den ble reist. Det merkelige var at

det også denne gangen var en Steen som sto i spissen for arbeidet, nemlig Mathias M. Steen - en meget aktet og velanskrevet Sandviksgutt og et trofast medlem av Sandviksguttenes forening. Mathias Steen var en dyktig håndverker og smedarbeid var et av hans spesialfag. For si det som sant er, så var ikke stupet utfor Sandviks fløyen til å spøke med før gjerdet var satt opp. At der ikke har skjedd ulykker er bare et under. Fjellet skrånet sterkt mot stupet og der var lite og intet fotfeste å finne dersom man kom på gli. Der gikk en gammel Sandvikshistorie om at en mann som ville ta livet av seg fant veien opp der for å kaste seg utfor men enten har motet sviktet eller rusen var gått av ham, for de fant ham på en hylle i fjellet under i god form. Han hadde gått rundt fjellhammeren og skjult seg på den måten.

Der var altså ingenting gjort i alle disse år for å sikre området før disse Sandviksguttene med Mathias M. Steen i spissen satte i gang for egen regning med å få satt opp gjerdet. Om selve reisningen av gjerdet, som var en meget omfattende affære, heter det:

"Det ble besluttet at den 24. mai 1949 skulle et gjerde rundt Sandviksfløyen påbegynnes. Herman Skare og Joachim Jægers lastebiler ble stillet til disposisjon og fra Skares bod på Sandvikstorget ble det startet kl. 17:30. Der deltok 18 mann fra Sandviksguttenes Forening og 5 mann fra bataljonens offisersrekke, 23 ialt.

Ved Meyerstemmen i Munkebotn ble det losset av og marsjen til fjells begynte. Der var bører for 25 mann, men ved å legge litt mer på hver ble det hele båret opp i en engang. Hullene for stenderne ble boret og disse satt på plass, i alt 7 stk. Flettverk gjerdet ble hengt på plass og midlertidig festet. Der var nemlig enda 10 hull å bore for skråstøttene. Det regnet og blåste kraftig, og da kl. ble 21:00, ble det besluttet å blåse av for dagen og fortsette den første godværsdagen.

Mandag den 30. mai bar det tilfjells igjen. Herman Skare med bil var igjen på pletten. Denne gangen var man 13. mann som hadde med verktøy, sand og sement. Hver mann hadde full bør. Hullene ble boret til skråstøttene og alt gjort ferdig. Kl. var da 22:30. Da ble der utbrakt et leve for Sandviksfløyen og Sandviken. Humøret var det ingenting å si på, og på nedturen til Nyediket ble det inntatt "forfriskninger", og så bar det videre under sang og latter til Munkebotn hvor bilen sto. Kl. 23.30 var vi atter på Sandvikstorget, et hyggelig minne rikere etter velgjort arbeid".

Den 10. september 1949 er igjen Sandviksbeboerne ute med et skriv til Bergen Bystyre i anledning tomten mellom A. Skramsvei, S. Almenning og Sandviksveien. I skrivelsen heter det: "Bekjent med at byens reguleringsmyndigheter på vegne av et boligselskap søker tilrettelagt bygg på det åpne felt mellom Amalie Skramsvei, Søndre Almenning og Sandviksveien, tillater vi oss å protestere mot at dette området blir bebygget, og vi retter en alvorlig anmodning om å la nevnte område fortsatt forbli åpent, som et fremtidig trafikkikkert tilholdssted for barn. Tomten er i sin tid skjenket av varmhjertede, ansvarsbevisste mennesker og borgere til fordel for foreldreløse barn, og når det engang er skjenket til et edelt formål, bør også barna til hvem den er gitt få beholde den - uansett om formålet har skiftet karakter.

Om boliger i sin alminnelighet, vil vi ha uttalt, uten å trenere spørsmålet for langt, at etter alle beregninger er der innen Bergens nåværende byområde plass til det dobbelte antall mennesker, mens det i det området det her er snakk om, ikke gis noen trafikkikkerhet eller åpen plass hvor barna kan sendes hen. Vi håper det ærede bystyret vil skjenke saken all den omtanke den fortjener.

Ærbødigst
Sandviksguttenes forening

Den omhandlede tomt ligger fortsatt åpen og ubenyttet, men barna har tilsynelatende tatt mer og mer over.